

(20) ซูเราะฮ์ ฎอฮา

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 135 आयะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ฎอฮา

ซูเราะฮ์ฎอฮาเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ อื่นๆ โดยเน้นหนักถึงหลักการอัตเตอาฮีด การให้เอกภาพ การแต่งตั้งนะบี การฟื้นคืนชีพ การชุมนุมในวันกียามะฮ์เพื่อรับการตอบแทน

ในซูเราะฮ์นี้ บุคลิกภาพของท่านร่อซูล คือลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม จะปรากฏขึ้นอย่างขยันขันแข็งและการมีจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อที่จะไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิ่งที่ท่านจะเผชิญอย่างมากหลาย เป็นต้นว่า การวางแผนต่อต้านการต้อร์อัน การเยาะเย้ยการปฏิเสธไม่รับฟัง และเพื่อเป็นการชี้แนะให้ท่านระลึกถึงหน้าที่หลักของท่าน คือ การเผยแพร่เชิญชวน การตักเตือน การแจ้งข่าวดี การเตือนสำทับ และมีใช้หน้าที่ของท่านที่จะบังคับผู้อื่นให้มีการศรัทธา

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ของบรรดานะบี เพื่อเป็นการปลอบใจท่านร่อซูลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่องของท่านนะบีมูซาและฮารูน ที่เกิดขึ้นกับฟิรเอานู (ฟาโรห์) ผู้หยิ่งโส ผู้โอหัง ส่วนใหญ่ของซูเราะฮ์กล่าวถึงเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์การเสวนาระหว่างมุซากับพระเจ้าของเขา เหตุการณ์การใช้มุซาให้เผยแพร่ศาสนา เหตุการณ์การโต้แย้งระหว่างมุซา กับฟิรเอานู เหตุการณ์การทำทายเป็นสู้ระหว่างมุซา กับนักเล่นกล ระหว่างเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นที่ประจักษ์อย่างชัดแจ้งถึงความคุ้มครองของอัลลอฮุ ตะอาลา ที่มีต่อมุซานะบีของพระองค์และผู้ทีพระองค์ทรงสนทนากับเขา ตลอดจนการที่พระองค์ทรงสั่งทหารทำลายเหล่าศัตรูของพระองค์ที่ต้อร์อันและเป็นอาชญากร

ซูเราะฮ์ได้เล่าเรื่องของนะบิอาดัมอะลยฮิสสลามโดยย่อ คือกล่าวถึงความเมตตาของอัลลอฮุ ตะอาลา ที่มีต่ออาดัมภายหลังการสาราภาพผิด และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ลูกหลานของเขาด้วยการแต่งตั้งบรรดาร์่อซูลเพื่อมาแจ้งข่าวดีและกล่าวเตือนประชาชาติของเขา แล้วปล่อยให้พวกเขาเลือกทางเดินซึ่งมีทั้งดีและชั่ว

ในซูเราะฮ์ได้เผยให้เห็นถึงปรากฏการณ์ในวันกียามะฮ์ ด้วยสำนวนที่ทำให้

จักรวาลสิ้นสะท้อนและทำให้จิตใจสิ้นสะท้อนและขวัญกระเจิง ซูเราะฮ์ได้เผยให้เห็นถึงสภาพของวันฟื้นคืนชีพที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งการชำระบาปบุญคุณโทษจะมีขึ้นด้วยความเป็นธรรม บรรดาผู้จงรักภักดีจะเดินเข้าสู่สวนสวรรค์และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำไปสู่นรกญะฮันนัม ทั้งนี้เป็นการยืนยันถึงคำมั่นสัญญาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะตอบแทนรางวัลให้แก่บรรดามุอฺมินและลงโทษแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แนะจากพระผู้เป็นเจ้าแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิอะซัลลัม ให้มีการอดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน ทั้งนี้เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของท่านให้สมบูรณ์ในทางของอัลลอฮ์จนกว่าความช่วยเหลือของพระองค์จะมาถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ฏอฮาเป็นชื่อหนึ่งของท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม ทั้งนี้เพื่อเป็นการประสานจิตใจและเอาใจท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม เนื่องเพราะท่านได้รับการต่อต้านและการทำร้ายจากพวกมุชริกีน ดังนั้นซูเราะฮ์จึงเริ่มด้วยความเมตตาจากพระองค์ โดยเรียกชื่อของท่านว่า ฏอฮา เรามีได้ให้อัลกุรอานลงมาแก่เจ้าเพื่อให้เจ้าลำบาก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฏอฮา
2. เรามิได้ให้อัลกุรอ่านลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้าลำบาก¹
3. เว้นแต่เป็นการดักเตือนแก่ผู้ที่ยำเกรง²
4. เป็นการประทานลงมาจากพระผู้สร้าง แผ่นดินและชั้นฟ้าทั้งหลายอันสูงส่ง
5. ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์³
6. กรรมสิทธิ์ของพระองค์นั้นคือ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ใต้พื้นดิน
7. และหากว่าเจ้ากลัวเสียงดัง เพราะแท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งซ่อนเร้น⁴
8. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เทียบเท่านอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์นั้นทรงพระนามอันสวยงาม
9. และเรื่องราวของมุซาได้มีมาถึงเจ้าบ้างไหม

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

إِلَّا لَتَذَكَّرَ أَلِمَنِ يَخْشَى

تَزِيلًا لِمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

وَإِنْ جَهَرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

وَهَلْ أَنْتَ كَحَدِيثِ مُوسَى

¹ แต่เราให้มันลงมาเพื่อเป็นความเมตตาและความสุขแก่เจ้า มีรายงานกล่าวไว้ว่า เมื่ออัลกุรอ่านถูกประทานลงมาแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ท่านได้ละหมาดพร้อมกับบรรดาสาวกของท่าน แล้วท่านได้ทำละหมาดให้นาน เมื่อพวกเขาเห็นเข้าก็กล่าวว่าอัลลอฮ์มิได้ประทานอัลกุรอ่านนี้ลงมาแก่มุฮัมมัด เว้นแต่เพื่อให้เขาลำบาก ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

² คือมุอมีนที่ได้รับแสงสว่างจากอัลกุรอ่าน

³ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ในซูเราะฮ์อัลอะอ์รอฟ (หน้า 362) และซูเราะฮ์ฮัจญ์ (หน้า 583)

⁴ จุดมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ให้ความอบอุ่นใจแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ว่าพระเจ้าของเขานั้นทรงได้ยินเขาเสมอ พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เขาอยู่อย่างเดียวดาย ในการเผชิญหน้ากับพวกกุฟฟารอย่างแน่นอน

10. เมื่อเขาเห็นไฟ เขาจึงกล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า พวกท่านจงหยุดอยู่ที่นี้ เพราะฉันเห็นไฟ¹ บางทีฉันจะนำคบเพลิงจากที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือฉันอาจจะพบผู้นำทางที่กองไฟนั้น

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُعُ عَلَىٰ النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

11. ครั้นเมื่อเขามาถึงกองไฟนั้น มีเสียงเรียกขึ้นว่า โอ้ มูซาเอ๋ย

فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ يَمْوَسَىٰ ﴿١١﴾

12. แท้จริงข้าคือพระเจ้าของเจ้า จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเจ้าออก แท้จริงเจ้ากำลังอยู่ ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ (มีชื่อว่า) ฏาฮา

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَالْعَلَّامُ بِمَا تُكَفِّرُ
بِالْوَالِدِ الْكَافِرِ ﴿١٢﴾

13. และข้าได้เลือกเจ้า² ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่จะถูกวะฮีย์

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾

14. แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เพื่อรำลึกถึงข้า

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

15. แท้จริงวันนอวसानของโลกนั้นกำลังมาถึง ข้าปกปิดมันไว้เพื่อทุกชีวิตจะถูกตอบแทนตามที่มันได้แสวงหาไว้³

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا
لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

¹ อิบน์อบบาสกล่าวไว้ว่า เมื่อมูซาเสร็จสิ้นจากกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว เขาได้ออกเดินทางพร้อมด้วยครอบครัวของเขา จากเมืองมดัยนเพื่อไปอีอิปต์ เขาหลงทางและคืนวันนั้นเป็นคืนที่มืดและหนาว เขาพยายามจุดไฟแต่ก็ไม่ติด ขณะนั้นเขาเหลือบไปเห็นแสงไฟ แต่ไกลอยู่ทางซ้ายมือของเขา เขานึกว่ามันเป็นไฟ แต่ความจริงนั้นมันเป็นดวงประทีปของอัลลอฮ์

² เพื่อทำหน้าที่เป็นนะบี

³ บรรดานักตีฟซีร์ให้ความหมายของอายะฮ์นี้ว่า เคล็ดลับในการปกปิดวันนอวसानของโลก และปกปิดเวลาตายของมนุษย์แต่ละคนไว้ก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติไว้โดยไม่รับการเดาเบฮ์ เมื่อวันนอวसानและการตายของมนุษย์มาถึง เพราะหากมนุษย์รู้กำหนดวันนอวसानและกำหนดวันตายของเขาแล้ว เขาจะมั่วสุมอยู่กับการทำบาปแล้วขอเดาเบฮ์ก่อนถึงเวลา เขาก็จะรอดพ้นจากการลงโทษ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปกปิดไว้เป็นความลับ เพื่อให้มนุษย์อยู่ในสภาพระวังตัวและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ แทนที่จะให้วันนอวसानและความตายจู่โจมเขาโดยไม่รู้ตัว

16. ดังนั้น ผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อมันจะต้องไม่ทำให้
เจ้าเห็นห่างจากมัน และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ
ของเขา แล้วเจ้าจะพินาศ¹

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

17. และอะไรที่อยู่ในมือขวาของเจ้าเล่าไอ้มุซา
เอ๋ย²

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ﴿١٧﴾

18. เขากล่าวว่า มันคือไม้เท้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ใช้มันสำหรับยัน และข้าพระองค์ใช้
มันตีบนพุ่มไม้เพื่อเป็นอาหารสำหรับแกะของ
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์ใช้มันในประโยชน์
อื่นๆ อีก

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكَّ وَأُغْلِيهَا
وَأَهْبَسُ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَتَارِبٌ أُخْرَى ﴿١٨﴾

19. พระองค์ตรัสว่า จงโยนมันไปซิ ไอ้มุซาเอ๋ย

قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَى ﴿١٩﴾

20. เขาจึงโยนมันลงไป แล้วมันก็ได้กลายเป็น
งูเลื้อย³

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾

21. พระองค์ตรัสว่า จงจับมันขึ้นมาและอย่า
กลัว เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพ
ก่อนของมัน

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

¹ เพราะผู้ที่ไม่ให้ความสนใจหรือหลงลืมต่อวันนั้น ย่อมจะต้องประสบกับความพินาศหายนะอย่างแน่นอน

² จุดมุ่งหมายของคำถามก็เพื่อเป็นการยืนยันเป็นการเตือนให้รู้สึกดีว่า สิ่งที่อยู่ในมือมุซานั้นคือไม้เท้า และไม้เท้าธรรมดาหนึ่งแหละจะกลายเป็นสิ่งปาฏิหาริย์ในเวลาต่อมา

³ นักตฟซีรอธิบายว่า เมื่อมุซาได้เห็นสิ่งประหลาดน่ากลัวเช่นนี้ ก็รู้สึกกลัวโดยเฉพาะในเหตุการณ์นี้ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังสนทนากัน ก็เพื่อเป็นการปลอบใจมิให้ตื่นเต้นต่อปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ครั้งนี้ และอีกประการหนึ่งก็เพื่อเป็นการฝึกซ้อมให้มีความเคยชินต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

22. และจงเอามือของเจ้าชุกเข้าไปใต้รักแร้ แล้วเอามันออกมา มันจะมีสภาพขาวประกายปราศจากอันตรายใดๆ¹ มันเป็นอีกสัญญาณหนึ่ง
23. เพื่อเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วนของสัญญาณทั้งหลายอันยิ่งใหญ่ของเรา
24. จงไปหาฟิรเอานู เพราะเขาได้ละเมิดฝ่าฝืน²
25. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทรงโปรดเปิดอกของข้าพระองค์ให้ แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด
26. และทรงโปรดทำให้การงานของข้าพระองค์³ ง่ายตายแก่ข้าพระองค์ด้วย
27. และทรงโปรดแก่ปม จากลิ้นของข้าพระองค์ด้วย⁴
28. เพื่อให้พวกเขาเข้าใจคำพูดของข้าพระองค์

وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ مَخْرُجًا بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا أَكْثَرَ ﴿٢٣﴾

اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

وَأَخْلَلْ عُنُقَهُ مِنَ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

بِقَهْرٍ أَوْفَى ﴿٢٨﴾

¹ คือเมื่อเอามือเข้าไปชุกในรักแร้แล้วดึงออกมา มือนั้นจะมีประกายแสงขาว ไม่ใช่สภาพของคนเป็นโรคที่หน้าเกลียดน่ากลัวอันนี้ก็เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง นอกจากเรื่องของไม้เท้า

² คือจงนำเอาสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปแสดงต่อฟิรเอานู เพราะเขายังยโสและละเมิดฝ่าฝืนถึงกับอ้างตัวเขาเองว่าเป็นพระเจ้า

³ หมายถึงสิ่งที่พระองค์ทรงมอบหมายให้ปฏิบัติ คือการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

⁴ นักตีพริออธิบายว่า เมื่อครั้งมุซาใช้ชีวิตอยู่ในวังของฟิรเอานู ครั้งหนึ่งฟิรเอานูได้อุ้มมุซาไว้บนน้อกของเขาคณะที่เขาขี้เล็ก ๆ อยู่ มุซาได้ตั้งคราของฟิรเอานู ฟิรเอานูก็โกรธถึงกับจะฆ่าเขา อาชิยะสภรรยาของเขากล่าวแก่เขาวา มันเป็นเด็กยังไม่ประสาอะไรฉันจะพิสูจน์ให้เห็นก็ได้ เอา เอาถ่านไฟมาสองก้อนและไข่มุกมาสองเม็ด ถ้าหากเขาหยิบเอาไข่มุกก็จะรู้ว่าเขารู้เรื่อง หากเขาหยิบเอาถ่านไฟก็จะรู้ว่าเขาเป็นเด็กไม่ประสาอะไร แล้วก็ยื่นให้มุซา เขาก็หยิบเอาถ่านไฟไปเข้าปาก ดังนั้นลิ้นของเขาจึงเป็นแผล ทำให้พูดไม่ชัด

29. และทรงโปรดให้คนในครอบครัวของข้าพระองค์ เป็นผู้ช่วยแก่ข้าพระองค์ด้วย
30. ฮารุนพี่ชายของข้าพระองค์
31. ได้โปรดให้เขาเพิ่มความเข้มแข็งแก่ข้าพระองค์ด้วย¹
32. และให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าพระองค์ด้วย²
33. เพื่อเราจักได้ถวายการแซ่ร้องสดุดีต่อพระองค์ท่านอย่างมากมาย³
34. และเราจักได้รำลึกถึงพระองค์ท่านอย่างมากมาย
35. แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเห็นเรา
36. พระองค์ตรัสว่า แน่หนอน เราได้ให้ตามคำขอของเจ้าแล้ว โอ้ มูซาเอ๋ย
37. และโดยแน่หนอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เจ้ามาครั้งหนึ่งก่อนนี้แล้ว
38. โดยที่เราได้ตกลงใจให้มารดาของเจ้าถึงสิ่งที่ถูกตกลงใจ⁴

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى ﴿٣١﴾

وَأَشْرِكْ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

كِي نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

وَنَذْكُرْكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَاصِرًا ﴿٣٥﴾

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

¹ คือให้เป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่

² คือให้เขามีหุ้นส่วนกับข้าพระองค์ ในการเป็นนะบีและการเผยแพร่อำนาจ

³ เพื่อเราจะได้ร่วมมือกันในการให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์ ในสิ่งที่ไม่คู่ควรแก่พระองค์ และรำลึกถึงพระองค์ด้วยการวิงวอนและการแซ่ร้องสดุดี

⁴ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เจ้ารอดพ้นจากการถูกฆ่า

39. โดยให้นางวางเขาลงในหีบ แล้วเอาไป
ปล่อยในแม่น้ำ (ไนล์) แล้วแม่น้ำก็ซัดเขาไป
ติดที่ชายฝั่ง (จากนั้น) ศัตรูของข้าและศัตรูของ
เขาก็จะเก็บเอาเขาไป และข้าก็ได้ให้ความรักจาก
ข้าแก่เจ้า¹ เพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดูภายใต้
สายตาของข้า

40. เมื่อพี่สาวของเจ้าเดินไป เธอได้พูด (กับ
พวกนั้น) ว่า ฉันจะชี้แนะผู้ที่จะเลี้ยงดูเขาแก่
พวกท่านใหม่² แล้วเราให้เจ้ากลับไปหามารดา
ของเจ้า เพื่อที่จะได้เป็นที่รื่นรมณ์แก่สายตา
ของนางและไม่เศร้าโศกและเจ้าได้ฆ่าชายคน
หนึ่ง³ แล้วเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากความหนักใจ
และเราได้ทดสอบเจ้าด้วยการทดสอบนานา
ชนิด แล้วเจ้าได้พำนักอยู่กับชาวมัดยันเป็นเวลา
หลายปี⁴ ภายหลังเจ้าได้กลับมาตามกำหนด⁵
ไอ้ มูซาเอ๋ย

أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ وَالْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿١٦﴾

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَلَّتِ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَقَتْنَاكَ فَنُوْنًا فَلَيْتَ سَيِّئِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَنَا عَلَىٰ نَعْرٍ لِّمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงรักเขา แล้วพระองค์ก็ให้เขาเป็นที่รักในหมู่บ่าวของพระองค์

² นักตฟิรอธิบายว่า เมื่อวงศ์วานของฟิรเอาน์ได้เก็บเขาขึ้นไปแล้ว เขาจะไม่ยอมดูคนมาจากหญิงอื่น เพราะอัลลอฮ์ทรงห้ามแม่หม่อมอื่น ๆ แก่เขา แม่ของเขารู้สึกเศร้าโศกเสียใจ หลังจากที่นางได้เอาเขาไป ปล่อยในแม่น้ำไนล์ นางจึงใช้ให้พี่สาวของเขาดูตามข่าวของมูซา เมื่อนางไปถึงวังของฟิรเอาน์และ มองเห็นมูซาแล้ว นางได้กล่าวกับกลุ่มชนที่นั่นว่า ฉันจะชี้แนะแก่พวกท่านถึงสตรีที่ซื่อสัตย์ เป็นคนดี เพื่อที่นางจะทำสัญญาเกี่ยวกับพวกท่าน ในการให้นมแก่หนูน้อยคนนี้อาใหม่ พวกเขาก็ขอร้องนางให้นำ แม่หม่อมมา นางก็ได้นำเอามารดาของมูซามา เมื่อนางได้เอาเต้านมออกมามูซาก็จับมาดูดทันที ภริยาของ ฟิรเอาน์ดีใจมาก และกล่าวขึ้นว่า ขอให้เธออยู่กับฉันในวังนี้ได้ไหม นางกล่าวว่า ฉันไม่สามารถถึงบ้าน และลูก ๆ ของฉันได้ แต่ฉันจะเอาเขาไปอยู่กับฉัน แล้วฉันจะนำเขามาหาท่านบ่อย ๆ นางกล่าวว่า ดีแล้ว แล้วนางก็ทำดีกับแม่ของมูซาอย่างที่สุด นั่นก็คือพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า แล้วเราได้กลับคืนเจ้า

³ เจ้าได้ฆ่าชาวอียิปต์คริสเตียนคนหนึ่ง

⁴ พำนักอยู่กับนะบิซุอัยยูที่เมืองมัดยัน

⁵ เจ้าได้มาตามนัด เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาและเป็นนะบี

41. และข้าได้คัดเลือกเจ้าไว้ (เป็นศาสนทูต) สำหรับตัวข้า

وَأَصْطَفَيْتَكَ لِنَفْسِي ﴿١١﴾

42. เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายของข้า และเจ้าทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงข้า¹

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿١٢﴾

43. เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอานะ แท้จริงเขายโสโอหังมาก

أَذْهَبَا إِلَيَّ فِرْعَوْنُ إِنَّهُ ظَنَّ أَنَّهُ لَا يَمُوتُ ﴿١٣﴾

44. แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน เพื่อว่าเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา² หรือเกิดความยำเกรงขึ้น

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْسَ لَكَ بِهِ إِسْرَافٌ وَلَا يَمُوتُ ﴿١٤﴾

45. เขาทั้งสองได้กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริงเรากลัวว่า³ เขาจะล่วงเกินเรา หรือเขาจะแสดงโอหังแก่เรา (มากยิ่งขึ้น)

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ وَلَا نَذْهَبُ عَنْهَا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْنَا فَاطَمَةً وَمَرْيَمَ ﴿١٥﴾

46. พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองอย่ากลัว แท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง)

قَالَ لَا تَحْزَنْ إِنِّي مَعَكُمْ مَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿١٦﴾

47. ดังนั้น เจ้าทั้งสองจงไปหาเขาแล้วกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นรอซูลของพระเจ้าของท่าน⁴ ฉะนั้น

فَأَنبَأَهُمْ قَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَدِّ بِهِمْ قَدْ جِئْنَاكَ يَتَايَرُ

¹ คือเขาทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ จงรำลึกถึงพระองค์ในขณะที่เผชิญหน้ากับฟิรเอานะ เพราะการรำลึกถึงพระองค์เป็นการช่วยเหลือ และเป็นพลังแก่เขาทั้งสอง

² คือรำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ หรือกลัวการลงโทษของพระองค์ แล้วเขาจะเซ็ดหลาบจากกรายโสของเขา

³ คือกลัวว่า ถ้าเราเรียกร้องเชิญชวนเขาไปสู่การอีมาน แล้วเขาจะรีบเร่งลงโทษเรา

⁴ การเจาะจงกล่าวคำว่า พระเจ้าของท่านนั้น ก็เพื่อแจ้งให้เขาทราบว่า เขานั้นเป็นบ่าวเป็นทาสของอัลลอฮ์ เพราะเขายังว่าเขาเป็นพระเจ้า

ท่านจงปล่อยวงศัวานของอิสรออีลมากับเรา
เถิดและอย่าได้ทรมาณพวกเขาเลย¹ แน่نون
เราได้นำสัญญาณ² จากพระเจ้าของท่านมายัง
ท่านแล้ว และความปลอดภัย (จากการลงโทษ
ของอัลลอฮ์) จงมีแต่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่
ถูกต้อง³

48. แท้จริงได้มีวะฮีย์มายังเราว่า แท้จริงการ
ลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธ (บรรดานะบีของ
อัลลอฮ์) และหันหลัง (ให้กับการฮีมาน)

49. เขากล่าวว่า ดังนั้น ใครเล่าคือพระเจ้าของ
ท่านทั้งสอง โอ้มุซาเอ๋ย

50. มุซากล่าวว่า พระเจ้าของเราคือ ผู้ทรง
ประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้⁴

51. เขากล่าวว่า แล้วสภาพของคนรุ่นก่อนๆ
นั้น เป็นเช่นไร

﴿١٧﴾ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ

﴿٢٠﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ

﴿٢١﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

¹ คือการทรมาณด้วยการใช้งานหนัก

² คือสิ่งมหัศจรรย์หรือสิ่งปาฏิหาริย์

³ คือความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ แก่ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ที่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ นักตีฟซิกกล่าวว่า คำว่า อัลสลาม ในที่นี้มีได้หมายความว่า การแสดงคารวะ เพราะมิใช่เป็น
การเริ่มประโยค แต่ความมุ่งหมายคือ ความปลอดภัยจากการลงโทษและความภักดีของอัลลอฮ์

⁴ คือพระเจ้าของเราผู้ซึ่งให้อย่างสมบูรณ์แก่ทุกสิ่งที่ถูกกำเนิด แล้วพระองค์ก็ทรงฮิidayะฮ์ให้เขา พร้อม
ด้วยประโยชน์ของเขา นี่คือคำตอบที่มีสำนวนลึกซึ้งและชัดเจน เป็นการรวมและชี้ไปยังทุกสิ่งที่มีอยู่ใน
โลกนี้

52. มุซากล่าวว่า ความรู้ในเรื่องนั้น¹ อยู่ที่
พระเจ้าของฉัน ในบันทึกของพระองค์ พระเจ้า
ของฉันจะไม่ทรงผิดพลาด และไม่ทรงหลงลืม

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي
وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

53. พระผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ
สำหรับพวกท่าน และทรงทำให้เป็นถนนหนทาง
สำหรับพวกท่าน และทรงหลั่งน้ำฝนมาจาก
ฟากฟ้าและเราได้ให้พืชผลนานาชนิดออกมา
เป็นคู่²

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَنْزُجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾

54. พวกเจ้าจงกิน และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของ
พวกเจ้า แท้จริงในการนั้น แน่หนอน ย่อมเป็น
สัญญาณมากหลายสำหรับปัญญาชน³

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ آلَتَهُنَّ ﴿٥٤﴾

55. จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ
แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และ
จากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเจ้ากลับออกมา
อีกครั้งหนึ่ง

﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

56. และแน่นอน เราได้ให้เขาเห็นสัญญาณ
ทั้งหมดของเรา⁴ แต่เขาได้ปฏิเสธและตื้อตึง

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

¹ คือความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และการปฏิบัติของชนชาติเหล่านั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉัน พระองค์
ทรงบันทึกไว้แล้วในเลาฮุลมะฮฟูซ

² คือทรงทำแผ่นดินให้เป็นพื้นราบเรียบ เป็นถนนหนทาง ทรงหลั่งน้ำฝนลงมา และทรงให้พืชผลหลาก
ชนิด หลากรส หลากรูปร่าง และกลิ่นทุกชนิดออกมาเป็นคู่ ๆ ทั้งนี้ก็เพราะความเมตตาของพระองค์เพื่อให้
พวกท่านได้แสวงหาผลประโยชน์จากมัน

³ คำสั่งใช้ให้กินและเลี้ยงปศุสัตว์จากพืชผลต่าง ๆ เหล่านั้น เป็นคำสั่งใช้เพื่ออนุมัติมิใช่เป็นวาฮิบ ทั้งนี้
เพื่อเป็นการเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงนิอมะฮฺของพระองค์

⁴ คือเราได้ให้พินอานได้เห็นปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ที่ชี้แนะถึงการเป็นนะบีของมุซา เช่น ไม้เท้า มือ น้ำท่วม
ตึกแดน และอื่น ๆ อีก รวม 9 อย่าง

57. เขากล่าวว่า เจ้ามาหาเราเพื่อที่จะเอาเรา
ออกจากแผ่นดินของเรา ด้วยเล่ห์กลของเจ้า
กระนั้นหรือ โอ้ มูซาเอ๋ย

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้น เราก็จะนำมาซึ่งเล่ห์กลนั้นแก่เจ้า
เช่นเดียวกัน¹ ฉะนั้น เจ้าจงกำหนดวันขึ้น
ระหว่างเรากับท่าน ณ สถานที่ที่แน่นอน โดย
ที่เราจะไม่ผิดสัญญาและตัวท่านด้วย

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا ﴿٥٨﴾

59. มูซากล่าวว่า กำหนดวันของพวกท่านคือ
วันอีตวันรีนเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุม
กันในตอนสาย²

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ
وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

60. พირอานูได้กลับออกไป เพื่อไปร่วมมือกัน
วางแผนการของเขา แล้วได้มายังที่นัดหมาย³

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

61. มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ความทายนะ
จงประสบแก่พวกท่าน พวกท่านอย่าได้เสกสรร
ปั้นแต่งการมุสาต่ออัลลอฮ์ มิฉะนั้น พระองค์
จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ และ
แน่นอนผู้ปั้นแต่งการมุสานั้น ได้ประสบความ
ผิดหวังมาแล้ว⁴

قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ
كَذِبًا فَيَسْجِتَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى ﴿٦١﴾

¹ คือเราจะนำการแสดงเล่ห์กลนั้นมาตอบโต้กับเจ้าเช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่มหาชนว่า
เจ้านั้นเป็นนักเล่นกลมิใช่เป็นรอสูล

² นักตีฟฮิรากล่าวว่า การที่มูซากำหนดวันนั้นเพื่อแสดงฝีมือ และเพื่อให้ความจริงเป็นที่ประจักษ์ และ
เพื่อให้ความเท็จมลายไปต่อหน้าประจักษ์พยาน และเพื่อให้แพร่หลายทุกหัวมุมเมืองถึงปรากฏการณ์
แห่งความมหัศจรรย์ของเขา

³ อิบนูอับบาสกล่าวว่า นักเล่นกลของฝ่ายพिरอานูมี 72 คน แต่ละคนมีเชือกและไม่เท่าติดมือมาด้วย

⁴ มูซาได้สั่งสอนและตักเตือนพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะรู้สึกตัวแล้วกลับไปสู่การเชื่อถือนที่ถูกต้อง

62. พวกเขาได้โต้แย้งกันเองในเรื่องของพวกเขา และได้มีการพูดกันอย่างลับ ๆ¹

فَنَنْزِعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ﴿١٦﴾

63. พวกเขากล่าวว่า สองคนนี้มีได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นนักมายากลอย่างแน่นนอน ต้องการที่จะเอาพวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน ด้วยเล่ห์กลของเขาทั้งสอง และต้องการจะลบล้างชนบทรรมนิยมอันดีงามของพวกท่าน²

قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِمَا وَيَذْهَبَا بِطِرِّيقَتِكُمُ الْمُنَى ﴿١٦﴾

64. ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมแผนการของพวกท่าน แล้วเดินออกมาเป็นแถว³ และวันนี้ผู้ใดเหนือกว่า ก็จะได้รับชัยชนะอย่างแน่นนอน⁴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفَاً وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعْلَى ﴿١٦﴾

65. พวกเขากล่าวว่า โอ้ มูซาเอ๋ย ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

قَالُوا أَيُّمُوسَىٰ إِمَانٌ تُلْفَىٰ وَإِمَانٌ نَّكُونَ أَوْلَىٰ مَنْ أَلْفَىٰ ﴿١٦﴾

66. มูซากล่าวว่า หามิได้ พวกท่านจงโยนก่อนซิ ณ บัดนั้น เขือกและไม้เท้าของพวกเขา ดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขา

قَالَ بَلْ أَلْفَاؤُا إِذَا دَجَّاهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ مِخْلَبٌ لِلْيَمِينِ سِخْرِهِمْ أَنهَا تَسْعَى ﴿١٦﴾

67. มูซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา⁵

فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿١٧﴾

¹ คือสงสัยในเรื่องของมูซา บางคนในหมู่พวกเขา กล่าวว่า นี่มันมิใช่คำพูดของนักเล่นกล และพวกเขา ก็ปกปิดความรู้สึกของพวกเขา แล้วก็พูดจาซุบซิบกันเป็นความลับ

² จุดมุ่งหมายของทั้งสองคือ ทำลายล้างศาสนาของพวกท่านซึ่งพวกท่านกำลังยึดถืออยู่ อันเป็นการพูด แก่เขิน เพราะพวกเขาถือว่ามูซาและฮารูนจะชนะพวกเขา และมหาชนจะเชื่อฟังเขาทั้งสอง

³ พวกเขาจึงตัดสินใจและแข็งใจออกเดินไปยังสถานที่ที่ได้จัดไว้เป็นรีวซ์ชวน

⁴ นักตีฟซีรอฮ์บรรยายว่า พวกเขาหวังที่จะเอาชนะให้ได้ เพราะฟิรอฮานได้สัญญากับเขาว่าจะได้รับสิ่ง ตอบแทนอย่างมากมายและจะเป็นผู้ใกล้ชิดพร้อมกับได้รับเกียรติอีกด้วย ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสไว้ใน ซูเราะฮ์อัลอะอ์ร็อฟ อายะฮ์ที่ 113 และในซูเราะฮ์ซุฮุรออู อายะฮ์ที่ 41

⁵ โดยธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดย่อมมีความรู้สึกเช่นนั้น

68. เรากล่าวว่า เจ้าอยากแล้ว แท้จริง เจ้าอยู่
ในสภาพที่เหนือกว่า¹

69. และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า
มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่
พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล
และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ
ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม²

70. ดังนั้น พวกมายากลได้ก้มลงสujud โดย
กล่าวว่า เราขอศรัทธาต่อพระเจ้าของฮารุน
และมุซา³

71. เขา (ฟิรเอาน) กล่าวว่า พวกท่านศรัทธา
ต่อเขา ก่อนที่ฉันจะอนุญาตให้แก่พวกท่าน
กระนั้นหรือ แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของ
พวกท่าน ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกท่าน⁴
ฉะนั้นฉันจะตัดมือและเท้าของพวกท่านสลั
ข้างกัน⁵ และฉันจะเอาพวกท่านไปตรึงไว้ที่ต้น
อินทผลัม และพวกท่านก็จะรู้อย่างแน่ชัดว่า
ผู้ใดในหมู่พวกเราที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่า
และยาวนานยิ่งกว่า

فَلَا تَحْزَنْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْبَلَ ﴿٦٩﴾

فَأَلْقَى السِّحْرَ مَجْذُومًا
فَأَلْوَاءُ مَا تَبَرَّأَ مِنْهُ وَهُوَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْعُوَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تَقْطَعُوا أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلِّبَتْكُمْ فِي جُدُوعِ التَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

¹ คือจะเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน

² เพราะมันเป็นกรโกหก หลอกลวง ทำให้หลงไหล

³ โดยที่พวกเขาได้เห็นสัญญาณอันชัดแจ้ง

⁴ อัลกุรฎูบียักล่าววว่า ฟิรเอานกล่าวเช่นนี้ก็เพื่อให้มหาชนสับสน และเพื่อมิให้มหาชนปฏิบัติตามและ
ศรัทธา เช่นเดียวกับที่พวกเขาศรัทธา

⁵ ในโองการต่อ ๆ มามีได้ระบุว่าฟิรเอานได้ปฏิบัติตามที่ได้กล่าวซุฮ์ไว้ แต่บรรดานักดัดฟิรกล่าวว่า
ฟิรเอานปฏิบัติตามที่ได้ให้สัญญาไว้โดยตัดแขนและขาของพวกเล่ห์กลเหล่านั้น พวกเขาจึงตายในสภาพ
ของผู้ศรัทธาด้วยเหตุนี้ฮิบอับบาสจึงให้คำอธิบายไว้ว่าในตอนเช้าพวกเขาเป็นนักเล่ห์กล ตกเย็น
พวกเขากลายเป็นซุซะดาอ (ตายในสภาพของผู้เป็นชะฮีด)

72. พวกเขาบอกว่า เราจะไม่ฝึกฝนท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดเจนที่ได้มายังเรา¹ ขอสาบานต่อพระผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำเถิด แท้จริงท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น²

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيكَ عَلَيَّ مَا جَاءَنَا مِنَّا وَالَّذِي
فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا آتَتْ قَاضٍ إِيمَانُنَا يُضِي
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

73. แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเรา เพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล³ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่งและทรงยั่งยืนตลอดไป

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَعْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾

74. ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของเขาในสภาพของผู้กระทำความผิด แน่นนอน เขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่เป็นในนั้น⁴

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

75. และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้ศรัทธา เขาได้กระทำความดีต่าง ๆ ไว้ ชนเหล่านั้นแหละสำหรับพวกเขา นั้นจะมีสถานะอันสูงส่ง⁵

وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا فَدَعِمَلَّ الصَّلَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

¹ คือพวกนักเล่นท์กลกล่าวว่า เราจะไม่นับถือท่านและเทิดทูนท่าน เหนือกว่าท่านงานที่ถูกต้องและการอิमान ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้เราผ่านทางมุซา ถึงแม้ว่าในการนั้นจะทำให้เราประสบกับความหายนะก็ตาม

² อีกร่อมะฮ์กล่าวว่า ขณะที่พวกเขาสูญเสีย อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาเห็นที่พำนักของพวกเขาในสวนสวรรค์ ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวดังที่พวกเขากล่าว

³ เพื่อดับดวงประทีปของอัลลอฮ์

⁴ นี่คือคำกล่าวของพวกนักเล่นท์กล เป็นการสั่งสอนแก่ฟิรเอาน์

⁵ คือผู้ใดเข้าพบพระองค์โดยเขาเป็นมุอิมิน ให้เอกภาพต่อพระองค์ ปฏิบัติการงานด้วยความจงรักภักดี และไม่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นข้อห้าม เขาเหล่านั้นคือผู้ศรัทธา โดยจะมีตำแหน่งฐานะอันสูงส่ง

76. สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร¹ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และ นั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ซัดเกล้าตนเอง (ให้พ้นจากความชั่ว)

77. และโดยแน่นอน เราได้วะฮีย์แก่มุซาว่า จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงบ่าว ของข้าแล้วจงพาดลงในทะเล² ให้เป็นทางเดิน แห่งแก่พวกเขา เจ้าอย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน³ และเจ้าอย่าได้กลัวจมน้ำ

78. ฟิรเอานูพร้อมด้วยไพร่พลของเขา ได้ตาม มาทันพวกเขา แล้วน้ำจากทะเลได้ท่วม ทำให้ พวกเขาจมน้ำ⁴

79. และฟิรเอานูได้ทำให้กลุ่มชนของเขาหลงผิด และมีได้แนะทางที่ถูกต้องให้

80. โอ้วงศ์วานของอิสรออิลเอ๋ย⁵ แน่แน่นอน เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากศัตรูของพวกเจ้า⁶

جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ آوَحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا
وَلَا تَخْشَى ﴿٧٧﴾

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِحُجُودِهِ
فَفَعَشِمْهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِمْهُمْ ﴿٧٨﴾

وَأَصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ، وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لَكُمْ عُدُوٌّ كَرِيمٌ وَعَدْنَاكُمْ حَافِيًا

¹ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า : สวนสวรรค์นั้นมีหนึ่งร้อยชั้น ระหว่างทุกสองชั้นเสมือนกับระหว่างชั้นฟ้า กับแผ่นดิน สวนสวรรค์ที่มีชื่อว่า อัลฟิรเดาส์ นั้นเป็นชั้นสูงสุด เมื่อพวกท่านขอพรต่ออัลลอฮ์ ของสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ต่อพระองค์

² คือจงใช้ไม้เท้าพาดลงไปบนทะเล เพื่อมันจะกลายเป็นทางเดินที่แห้ง ใช้เดินทางข้ามไปอีกฟากหนึ่ง

³ คือกลัวว่าฟิรเอานูและพลพรรคของเขาจะตามมาทัน

⁴ คือสภาพของน้ำทะเลได้ทำให้พวกเขาหวาดกลัว ไม่มีใครรู้ความน่ากลัวของมันนอกจากอัลลอฮ์

⁵ เป็นการสนทนากับวงศ์วานอิสรออิล หลังจากที่รอดพ้นจากการข้ามทะเล และฟิรเอานูพร้อมด้วยไพร่พลได้จมน้ำตายไปหมดแล้ว

⁶ คือพวกท่านจงรำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของเราที่ให้แก่มุซา โดยเราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากฟิรเอานูและไพร่พลของเขา ซึ่งพวกเขาได้ทรมานพวกเจ้าด้วยการลงโทษอย่างหนัก

และเราได้สัญญาพวกเจ้าทางด้านขวาของภูเขา
ภูฏ¹ และเราได้ให้อาหารหวานและนกคุ้มแก่
พวกเจ้า²

81. พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่ดีทั้งหลาย ที่เรา
ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และพวกเจ้า
อย่าได้ฝ่าฝืน มิฉะนั้น ความกริ้วของข้าจะ
เกิดขึ้นแก่พวกเจ้า³ และผู้ใดที่ความกริ้วของข้า
เกิดขึ้นแก่เขาแน่นอนเขาจะประสบความพินาศ

82. และแท้จริง ข้าเป็นผู้ภัยอย่างมากหลาย
แก่ผู้ลุแก่โทษ และศรัทธา และประกอบความดี
แล้วยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง⁴

83. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งออกจาก
กลุ่มชนของเจ้า โอ้ มุซาเอ๋ย⁵

84. เขากล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้นตามหลังข้า
พระองค์มาอยู่แล้ว และข้าพระองค์ได้รับเร่งมา
มายังพระองค์ท่านนั้น โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ก็เพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น

الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ﴿٨١﴾

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي
فَقَدْ هَوَى ﴿٨٢﴾

وَلِي لَغْفَارٍ لِمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَى ﴿٨٣﴾

﴿٨٤﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى ﴿٨٤﴾

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى آثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَى ﴿٨٥﴾

¹ คือเราได้สัญญากับมุซาเพื่อสนทนาและให้คัมภีร์เตารอตแก่เขา ทางด้านขวาของภูเขาภูฏ

² เราได้ให้รสีกแก่พวกท่านในดินแดนที่พวกท่านหลงทาง ด้วยอาหารหวานคล้ายน้ำผึ้ง และนกคุ้มซึ่งเป็น
นกที่เนื้อของมันอร่อยที่สุด ในการลำดับความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่ออะนีสรออิล ได้ดำเนินไป
อย่างดีที่สุดคือ เริ่มด้วยความโปรดปรานให้พ้นจากศัตรู ต่อมาก็ด้วยความโปรดปรานทางศาสนาคือ
ทรงประทานคัมภีร์เตารอต และด้วยความโปรดปรานทางโลกคุณยา

³ คือในยามที่ได้รับบิรกีกว้างขวางและยามสุขสบาย พวกท่านอย่าท้อหยดด้วยการฝ่าฝืนบทบัญญัติของเรา
มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษของเราจะประสบแก่พวกท่าน

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ตกอยู่ในห้วงแห่งการหลงผิดและการฝ่าฝืน ด้วย
การชี้แจงถึงทางออกและอย่าหมดหวัง

⁵ อัลชะมัดชะรีย์กล่าวว่า มุซาได้อยู่กับบรรดาหัวหน้าที่เขาคัดเลือกมาจากพวกของเขา ที่ภูเขาภูฏ ตาม
สัญญาที่ถูกกำหนดไว้แล้วเขาก็รีบส่งหน้าไปก่อน เพราะใครที่จะรีบฟังพระดำรัสของพระเจ้าของเขา

85. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้า¹ หลังจากที่เจ้าได้จากมา และซามิรียก็ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง²

86. มูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความกริ้วโกรธเสียใจ³ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พระเจ้าของพวกท่านมิได้ทรงสัญญากับพวกท่านด้วยสัญญาที่ติดอกหรือ คำมั่นสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ หรือว่าพวกท่านประสงค์ที่จะให้ความกริ้วจากพระเจ้าของพวกท่าน เกิดขึ้นแก่พวกท่าน พวกท่านจึงได้บิดพริ้วสัญญาของฉัน

87. พวกเขากล่าวว่า เรามิได้บิดพริ้วสัญญาของท่าน ตามความสมัครใจของเราดอก แต่ที่เราต้องแบกน้ำหนักเครื่องประดับของพรรคพวกอย่างมากมาย⁴ เราจึงโยนมันลงไป⁵ เช่นเดียวกัน ซามิรียก็ได้โยนมันลงไปด้วย

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
الْسَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَبُّكُمُ وَعَدَّ احْسَنًا لِّأَطَالٍ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدَ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ﴿٨٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلِنَحْجَمْنَا
أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ
أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

¹ คือทดสอบพวกเขาด้วยการบูชาลู่กวี หลังจากมูซาได้ออกจากพวกเขาไปยังภูเขาวุฎ

² นักตีฟิรอกกล่าวว่า ขณะที่มูซากำลังสนทนากับพระเจ้าของเขานั้น เขาได้มอบให้ซามิรียพี่ชายของเขาอยู่ร่วมกับบะนีอิสราเอลและใช้ให้เขาทำสัญญากับพวกเขา ให้พำนักอยู่ด้วยความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในขณะที่ซามิรียได้รวบรวมเครื่องประดับเอามาประกอบเป็นลู่กวี แล้วได้เชิญชวนพวกเขาให้ไปบูชาพวกเขาจึงเฝ้าบูชาอยู่ เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นหลังจากมูซาได้จากพวกเขาไปเป็นเวลา 20 วัน

³ คือมูซาได้กลับมาจากภูเขาวุฎ หลังจากที่ได้ออกไปพำนักอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 40 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เขาได้รับวะฮีย์คัมภีร์เตอราอต

⁴ คือเราถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้น

⁵ คือโยนเครื่องประดับที่แบกกันมานั้นลงในกองไฟ โดยคำสั่งของซามิรีย

88. แล้วซามิรียก็ได้ทำลูกวัวออกมาเป็นรูปร่าง มีเสียงร้อง¹ พวกเขาจึงกล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของมุซา แต่เขาลืมเสีย²

89. พวกเขาไม่รู้ตอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบแก่พวกเขา และมันไม่สามารถจะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาเลย³

90. และโดยแน่นอน ฮารูนได้กล่าวกับพวกเขา ก่อนว่า⁴ โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย แท้จริงพวกท่าน ถูกทดสอบให้หลงเสียแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้น พวกท่านจงปฏิบัติตามฉัน⁵ และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉัน⁶

91. พวกเขากล่าวว่า เรายังคงจะบูชามันโดยจะจงรักภักดี (ต่อมัน) จนกว่ามุซาจะกลับมาหาพวกเรา

92. (เมื่อมุซากลับมาแล้ว)⁷ เขากล่าวว่า โอ้ ฮารูนเอ๋ย อันใดเล่าที่ยับยั้งท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงผิด

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٍ
فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ قَتَيْسَىٰ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرْعًا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ
حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهُدُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾

¹ คือจากเครื่องประดับเหล่านั้นเขาหลอมเป็นลูกวัว มันไม่มีวิญญาณ แต่มีเสียงร้องคล้ายลูกวัว

² คือมุซาได้ลืมพระเจ้าของเขาไว้ที่นี่ และไปขอพระเจ้าที่ภูเขากุร

³ แล้วมันจะเป็นพระเจ้าได้อย่างไร

⁴ คือก่อนที่มุซาจะกลับมามายังพวกเขา

⁵ ด้วยการเคารพอบาตะฮัลลอสฺ ฮะอะลา อองค์เดียว

⁶ คือเชื่อฟังคำสั่งของฉันด้วยการเลิกบูชาลูกวัว

⁷ คือเมื่อมุซากลับมาแล้ว และได้เห็นพวกเขาเฝ้าบูชาลูกวัวอยู่ เขาโกรธมาก ตรึงรีเข้าไปหาฮารูนพี่ชาย มีอหนึ่งดึงหมอกมือหนึ่งดึงเคราแล้วกล่าวว่า มิอะไรมาห้ามท่านหรือ เมื่อท่านเห็นพวกเขาถูฟุรต้ออัลลอสฺ แล้วไม่ห้ามปรามพวกเขา

93. ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามฉัน ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของฉันกระนั้นหรือ

94. ฮารูนกล่าวว่า ไอ้ลูกของแม่ฉันเอ๋ยอย่าดึงเคราและศิระของฉันสิ แท้จริงฉันกลัวว่าท่านจะกล่าว (แก่ฉัน) ว่า ท่านได้ก่อการแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานอิสรออีล¹ และท่านไม่คอยฟังคำสั่งของฉัน²

95. มุซากล่าวว่า เจ้าต้องการอะไร โอ้ ซามิรีย์เอ๋ย

96. เขากล่าวว่า ฉันเห็นในสิ่งที่พวกเขาองไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึงกำเอากอบหนึ่งจากรอยของรอยขูล (หมายถึงญิบรีล)³ แล้วฉันได้โยนมันลงไปและเช่นนั้นแหละจิตใจของฉันได้เห็นดังาม

97. มุซากล่าวว่า ท่านจงออกไป แท้จริงสำหรับท่านในชีวิตนี้จะได้รับการลงโทษโดยท่านกล่าวว่า อย่ามาแตะต้องฉัน⁴ และแท้จริง

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿١٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿١٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ ﴿١٥﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿١٦﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ.
وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

¹ ฉันกลัวว่า หากฉันห้ามพวกเขาด้วยกำลัง ก็จะเกิดการฆ่ากันขึ้น แล้วท่านก็จะมาว่าฉันว่า ท่านได้ก่อให้ เกิดพิตนะขึ้นในระหว่างพวกเขา

² ด้วยเหตุนี้ฉันจึงเห็นว่า ฉันจะไม่ทำอะไรจนกว่าท่านจะกลับมาหาพวกเขา เพื่อท่านจะได้รู้เห็น เหตุการณ์ด้วยตัวของท่านเอง

³ มีรายงานหลายกระแสกล่าวถึงเรื่องนี้ว่า เขา (ซามิรีย์) ได้เห็นญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ในสภาพที่ท่าน แปลงร่างลงมาในแผ่นดินนี้ แล้วเขาก็ได้กำเอาฝุ่นมากอบหนึ่งจากรอยเท้าของญิบรีล หรือจากรอยเท้า ของพาหนะที่ญิบรีลขี่ลงมา แล้วเอาโยนลงไปสู่ภูวที่ที่ลุกวูที่ท่าขึ้นมาด้วยทองแท้ ลูกวูจึงมีเสียงร้องออกมา จากตัฟซีร์ ฟิซิลาลิลกูรอาน ของ ซัยยิด กุฎบ

⁴ มุซากล่าวแก่ซามิรีย์ว่า การลงโทษแก่ท่านในโลกนี้คือ ท่านอย่าไปแตะต้องหรืออย่าไปยุ่งกับผู้ใดและ ก็ไม่มีผู้ใดมาแตะต้องหรือยุ่งเกี่ยวกับท่าน ทั้งในทางดีหรือทางชั่ว นี่คือวิธีหนึ่งของการลงโทษในศาสนา ของนะบีมุซา คือการลงโทษให้ยุ่งอย่างโดดเดี่ยว

สำหรับท่านนั้นมีสัญญาหนึ่ง¹ ท่านจะไม่ถูก
ทำให้ผิดสัญญาและจงดูพระเจ้าของท่านซึ่งท่าน
ยึดถือบูชามัน แน่หนอนเราจะเผามัน แล้วเรา
จะโปรยมันลงในทะเลให้กระจาย

لَنَحْرَقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾

98. แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ
อัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจาก
พระองค์ พระองค์ทรงแผ่ความรอบรู้ไปยังทุกสิ่ง

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٨﴾

99. เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าชาวคราวที่ได้
เกิดขึ้นแต่กาลก่อนแก่เจ้า² และแน่นอน เรา
ได้ให้ข้อเตือนสติ³ จากเราแก่เจ้า

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٩﴾

100. ผู้ใดหันหลังให้อัลกุรอาน⁴ แท้จริงเขาจะ
แบกโทษหนักในวันกิยามะฮ์ (อยู่ในนรก)

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿٢٠﴾

101. พวกเขาจะพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น⁵
และโทษหนักนั้นเป็นความชั่วช้าสำหรับพวกเขา
ในวันกิยามะฮ์เสียนี้กระไร

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿٢١﴾

102. วันซึ่งสังข์จะถูกเป่า และในวันนั้นเราจะ
รวมนักโทษทั้งหลายที่มีดาสีฟ้าไว้ด้วยกัน⁶

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿٢٢﴾

¹ การลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์นั้นคือการตอบแทนจากอัลลอฮ์ ท่านจะผิดสัญญาไม่ได้ หมายถึงท่าน
จะได้รับการตอบแทนอย่างแน่นอน

² เราได้บอกเล่าชาวคราวของมุขากับฟิรเอานและเรื่องราวแปลก ๆ และเรายังได้บอกเล่าชาวคราวของ
ประชาชาติในสมัยก่อน ๆ

³ คืออัลกุรอาน

⁴ คือไม่ศรัทธาและไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่มีอยู่ในมัน

⁵ ในการทรมานนั้นด้วยโทษหนักของพวกเขา

⁶ คือนักโทษเหล่านั้นจะมีสภาพนัยน์ดาสีฟ้า หนวดดำ

103. พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า พวกเขาไม่ได้พักในโลกนี้นอกจากเพียง 10 วัน เท่านั้น¹

يَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٧﴾

104. เรารู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวกัน เมื่อผู้มีความคิดที่ดียิ่งกล่าวว่า พวกเขาไม่ได้พักอยู่นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น

مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٨﴾

105. และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขากว่าเกิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของฉนั้นจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง²

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٩﴾

106. แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน (ไม่มีต้นไม้และสิ่งก่อสร้าง)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿٢٠﴾

107. สูเจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ที่ลุ่มและที่ดอน

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٢١﴾

108. วันนั้นพวกเขาจะติดตามผู้ร้องเรียกไปโดยไม่มีการอดเอื้อนแต่ประการใด³ เสียงทั้งหลายก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี เจ้าจะไม่ได้ยินเสียงใด นอกจากเสียงแผ่วเบา

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعِوَجَ لَهُمْ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿٢٢﴾

109. วันนั้น การชะฟาอะฮ์⁴ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตแก่เขา และพระองค์ทรงพอพระทัยในคำพูดของเขาเท่านั้น

يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفِيعَةُ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿٢٣﴾

¹ ที่พวกเขากล่าวเช่นนั้นเนื่องเพราะความกลัวและตกใจ

² คือพระเจ้าของฉนั้นจะทรงทำให้มันละเอียดคล้ายทราย แล้วลมก็พัดพามันปลิวว่อนกระจัดกระจายไป

³ คือจะรีบเดินไปยังทุ่งมะซออย่างรวดเร็ว ไม่ชักช้า

⁴ การชะฟาอะฮ์คือการขอความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจ เพื่อให้ปลดปล่อยทุกชีวิต นั่นคือความหมายโดยทั่วไป ส่วนการชะฟาอะฮ์ในวันอาคีเราะฮ์นั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว และพระองค์จะทรงให้สิทธิ์นั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น อาทิเช่น ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะชดเชยชะลัมบรรดานะบี บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่ (เอาลียาฮ์) และบรรดานคนศอและฮ์ อิบนูอับบาส กล่าวว่า คือผู้ที่อยู่ในโลกตุญา เป็นผู้ที่กล่าว ลาอิลาฮะฮ์อัลลลอฮ์

110. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา และสิ่งต่างๆ ที่อยู่ลับหลังพวกเขาและความรู้ของพวกเขาไม่อาจจะเท่าเทียมความรู้ของพระองค์ได้

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عَلَمًا ﴿١١٠﴾

111. และใบหน้าทั้งหลาย¹ ได้สยบลงต่อพระผู้ทรงเป็นอยู่เสมอ พระผู้ทรงอมตะ และแน่นอนผู้ที่แบกเอาความอธรรมไว้ (ซิริก) ต้องประสบกับการขาดทุนอย่างแน่นอน

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. และผู้ใดปฏิบัติคุณงามความดีทั้งหลายโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวความอธรรมและการบั่นทอนใด ๆ²

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้กูรอ่านเป็นภาษาอาหรับลงมาแก่เขา และเราได้กล่าวซ้ำในนั้นซึ่งข้อตกเตือน เพื่อว่าพวกเขาจะมีความยำเกรงหรือเกิดข้อเตือนใจแก่พวกเขา³

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا وَصَرَفْنَا فِيهِ
الْوَعِيدَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. ดังนั้น อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง พระผู้ทรงอำนาจอันแท้จริง และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกูรอ่าน ก่อนที่จะฮียะฮ์ของพระองค์จะจบลง⁴ และจงกล่าวเถิด ข้าแต่พระเจ้าของข้า

فَنَعْلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
رِزْقِي عَلَمًا ﴿١١٤﴾

¹ อัลชะมัดชะรียักกล่าวว่า ใบหน้าทั้งหลายในที่นี้หมายถึงใบหน้าของผู้ฝ่าฝืน เพราะในวันกิยามะฮ์ เมื่อพวกเขาพบเห็นความผิดหวัง ความทุกข์ และการสอบสวน ใบหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยนไปอยู่ในสภาพที่ต่ำต้อยท้อแท้

² คือเขาจะไม่กลัวความอธรรม โดยการเพิ่มความซื่อให้แก่เขา หรือกฎรอนความดีของเขาให้ลดน้อยลง

³ คือเพื่อป้องกันการกุฟรและการฝ่าฝืน หรือเกิดข้อเตือนใจขึ้นในจิตใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะปฏิบัติตามข้อใช้ และปลีกตัวให้ห่างจากข้อห้าม

⁴ คือเมื่อญิบรีลได้อ่านอัลกูรอ่านแก่สุเจ้า สุเจ้าอย่ารีบเร่งอ่านพร้อมกับเขา จงฟังเขาและอดทนรอจนกระทั่งเขาอ่านเสร็จ แล้วสุเจ้าก็อ่านมัน

พระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้
แก่ข้าพระองค์ด้วย¹

115. และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญา
แก่อาดัมแต่กาลก่อน² แต่เขาได้ลืม และเราไม่
พบความมั่นใจอดทนในตัวเขา

116. และเมื่อเรากล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า
จงสujudคารวะแก่อาดัม และพวกเขาได้สujud
นอกจากอิบลีส มันได้ดื้อดึง³

117. แล้วเราได้กล่าวว่า โออาดัมเอ๋ย แท้จริง
นี่คือศัตรูของเจ้าและของภริยาของเจ้า ดังนั้น
อย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์⁴
แล้วเจ้าจะได้รับความปลอดภัย

118. แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่หิว
และจะไม่ต้องเปลือยกาย

119. และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่
กระหายน้ำ และจะไม่ตากแดด

120. ต่อมาชัยฏอนมารร้ายได้กระซิบกระซาบ
เขา มันกล่าวว่า อาดัมเอ๋ย ฉันทจะชี้แนะแก่
ท่านไปยังต้นไม้ที่อยู่เป็นนิจตลอดกาล และ
การมีอำนาจที่ไม่สูญสลายเอาใหม่⁵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرَبِّكَ
فَلَا تَخْرُجْ مِنْ الْجَنَّةِ فَتَشقى ﴿١١٧﴾

إِنَّ لَكَ الْآسَ جَوْعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

¹ คือให้เพิ่มความรู้ที่เป็นประโยชน์

² คือไม่ให้กินผลไม้จากต้นไม้

³ อัสศอวียักกล่าวว่า เรื่องนี้ได้กล่าวซ้ำใน 7 ซูเราะฮ์ในอัลกุรอาน เป็นการเตือนปวงบ่าวให้ปฏิบัติตาม
ข้อใช้ และละเว้นจากข้อห้าม และเป็นการเตือนให้รำลึกถึงการเป็นศัตรูของอิบลีสต่อบิดาคนแรกของ
พวกเขา คืออาดัม

⁴ คือเจ้าทั้งสองอย่าเชื่อฟังคำล่อลวงของมัน

⁵ คือผู้ใดกินเข้าไปแล้ว เขจะมีชีวิตอยู่ยืนาน ไม่ตาย และมีอำนาจอยู่ตลอดไป นี่คือแผนการล่อลวง
ของมัน โดยทั่วไปแล้วเสมือนเป็นการล่อลวง แต่เมื่อใดเจ้าเจ้าตัวถูกสาปแช่งจะเป็นผู้ล่อลวง

121. ดังนั้น เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้ที่สิ่ง
พึงสงวนของทั้งสองจึงถูกเผยแก่เขาทั้งสอง เขา
ทั้งสองจึงเริ่มเอาใบไม้ของสวนนั้นปกปิดบั้นตัว
ของเขาทั้งสอง และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา
เขาจึงหลงผิด¹

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوْءٌ نَّهُمَا وَطَفِقَا
يَخْتَصِمَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

122. ภายหลัง พระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขา
แล้วทรงอภัยโทษให้แก่เขา และทรงแนะทางที่
ถูกต้องให้เขา

ثُمَّ آخَضْنَا بِهِ رَبُّهُ رَبَّاهُ فَبَدَّى عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

123. พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจาก
สวนสวรรค์ทั้งหมด โดยบางคน (ลูกหลาน) ใน
หมู่พวกเจ้าเป็นศัตรูกับอีกบางคน² บางทีเมื่อ
มีคำแนะนำ (ฮิदाเยฮ์) จากข้ามายังพวกเจ้า
แล้วผู้ใดปฏิบัติตามคำแนะนำ (ฮิदाเยฮ์) ของ
ข้า เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความ
ลำบาก³

قَالَ أَهِيطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
فَأَمَّا يَا بَنِيَّ كُمْ مَنِّي هُدًى
فَمَن آتَبَعْ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْفَى ﴿١٢٣﴾

124. และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า
แท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแคบ⁴
และเราจะให้เขาพินคืนชีพในวันกียามะฮ์ใน
สภาพของคนตาบอด

وَمَن أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

¹ คือเขาได้ฝ่าฝืนข้อใช้ของพระเจ้าของเขา ด้วยการกินจากต้นไม้ เขาจึงหลงจากสิ่งที่เขาต้องการคือการ
อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล โดยที่เขาหลงเชื่อคำล่อลวงของศัตรู

² คืออัลลอฮ์ตรัสแก่อาดัมและสาวว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจากสวนสวรรค์ไปยังแผ่นดิน โดยไปอยู่ร่วมกัน
บางคนในหมู่ลูกหลานของเจ้าทั้งสองก็จะเป็นศัตรูต่อกัน เพราะการแสวงหาอาชีพ การมีสภาพแวดล้อม
แตกต่างกัน และความต้องการที่ต่างกัน

³ คือเมื่อมีคัมภีร์และรอซูลจากข้ามายังพวกเจ้า เพื่อชี้แนะพวกเจ้าไปสู่แนวทางที่ถูกต้องแล้ว ผู้ใดยึดมั่น
ต่อบทบัญญัติของข้าและปฏิบัติตามรอซูลของข้าแล้ว เขาจะไม่หลงทางในโลกดุนยา และจะไม่ได้รับความ
ลำบากในโลกอาคิเราะฮ์

⁴ คือไม่ปฏิบัติตามบัญญัติของข้าแล้ว เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างยากแค้น ถึงแม้ชีวิตที่เห็นจากภายนอก
จะสุขสบายดีก็ตาม

125. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์ฟื้นคืนชีพขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล่า ทั้ง ๆ ที่ข้าพระองค์เคยเป็นคนตาดี มองเห็น¹

126. พระองค์ตรัสว่า เช่นนั้นแหละ เมื่อโองการทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า เจ้าก็ทำเป็นลืมนั่น และในทำนองเดียวกัน วันนี้เจ้าก็จะถูกลืม²

127. และเช่นเดียวกัน เราจะตอบแทนผู้ที่ล่วงละเมิดชอบเซต³ และไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของพระเจ้าของเขา และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นสาหัสยิ่ง และยาวนานยิ่ง

128. ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาตอหรือว่า ก็มากน้อยแล้ว เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา (กุฟารมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา⁴ แท้จริง ในการลงโทษเช่นนั้นแหละเป็นนิศัน์อุทาหรณ์สำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ إِبْتِئْنَا فَتَنَّا بِهَا وَكَذَلِكَ

الْيَوْمَ نُنَسِيَنَّ ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهٖ

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

أَفَلَمْ يَهْدِئْهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٢٨﴾

¹ คือเขาจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยบาปอันใดพระองค์จึงลงโทษข้าพระองค์ ให้อยู่ในสภาพของคนตาบอดทั้ง ๆ ที่ในโลกดunyaข้าพระองค์ก็เป็นคนตาดี

² คือเจ้าทำเป็นไม่เห็นเสีย และละเลยมัน เช่นเดียวกัน วันนี้เจ้าจะถูกละเลย และได้รับโทษเป็นการตอบแทนอย่างสาสม

³ คือเราจะลงโทษผู้ที่มัวลุ่มอยู่ในเรื่องของตนหา

⁴ คือพวกเขาได้ไปพบเห็นบ้านเรือนของพวกอ้ายด ชะมูด และได้ไปเห็นมากับตาของพวกเขาเองถึงร่องรอยแห่งความหายนะของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะไม่ใคร่ครวญพินิจพิจารณาดูบ้างหรือ

129. และหากมิใช่ลิขิตจากพระเจ้าของเจ้า ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว¹ แน่نون การลงโทษจะเกิดขึ้นทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

130. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแช่ซร้องสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ก่อนตะวันขึ้นและก่อนตะวันลับลงไป และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืน ก็จงแช่ซร้องสุดดีและปลายช่วงของเวลากลางวัน เพื่อเจ้าจะได้พออกพอใจ²

فَأَصْبِرْ عَلٰٓنَ مَا يَقُولُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا وَمِنْ اٰنَايِ الْاٰتِلِ
فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾

131. และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกกุฟฟาร ซึ่งความสุขสำราญในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้าของเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจริงยิ่งกว่า³

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلَىٰ مَا مَتَّعْتَهُمْ مِنْ زٰوٰجٍ وَمِنْهُمْ زَهْرَةٌ
اٰخِرَةٌ وَّالذٰلِئِكَ نَفِثْتُمْ فِيْهِمْ وَرَزَقْنَاكَ مِنْ حٰمِٔ اٰبٰقٍ ﴿١٣١﴾

132. และเจ้าจงใช้ครอบครัวของเจ้า⁴ ให้ทำละหมาด และจงอดทนในการปฏิบัติ เรามิได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็นผู้ให้

وَأْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا
لَّحْنًا نَّزُقْنَاكَ وَالْعٰقِبَةُ لِلْقَوٰى ﴿١٣٢﴾

¹ คือหากมิใช่ลิขิตของอัลลอฮ์ให้ประวัติการลงโทษแก่พวกเขาไว้ก่อนแล้ว การลงโทษก็จะเกิดแก่พวกเขาอย่างแน่นอน

² ส่วนใหญ่ของนักดพซรีมีความเห็นพ้องกันว่า อายะฮ์นี้บ่งถึงเวลาละหมาดทั้งห้า ก่อนตะวันขึ้น หมายถึงละหมาดศุบหุ ก่อนการลับของมัน หมายถึงละหมาดอัศร เวลากลางคืน หมายถึงละหมาดอิฮาอู ปลายช่วงเวลากลางวัน หมายถึงละหมาดมักริบและดูฮฺ เพราะเวลาดูฮฺคือปลายช่วงแรกของเวลากลางวัน และมักริบคือปลายช่วงหลังของเวลากลางวัน

³ คืออย่าไปมองดูสิ่งที่เราได้ให้ความรื่นรมย์แก่พวกกุฟฟาร อันเป็นความสุขสบายประเภทต่าง ๆ ของโลกดุนยา และความเฟริศแพ้วที่จอมปลอม

⁴ คือจงใช้ครอบครัวและประชาชาติของสุเจ้า

